

Владар Византије као пример за упознавање Посланика Мухаммеда

[Српски – Serbian – صربي]

Др. Ахмед б. Осман ел - Мезјед

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ نموذج لتعرف ملك الروم على محمد ﴾

﴿ رسول الله ﴾

« باللغة الصربية »

د. أحمد بن عثمان المزيّد

ترجمة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانو فيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Владар Византије као пример за упознавање посланика Мухаммеда

Обичај посланика Мухаммеда, мир над њим, је био да шаље писма владарима позивајући их у веровање у једног Бога и Судњи дан, и да је он последњи Посланик којег је Узвишени Бог послао. Један од таквих владара којима је Посланик, мир над њим, послао писмо јесте и Хераклије, владар Византије. Када му је стигло писмо, желео је да сазна да ли је Посланик, мир над њим, искрен или је лажов па је користио метод у којем је поставио нека питања којима се открива стварно стање неке личности, па је тражио од онога ко одговара на питања да буде искрен како његов одговор не би био у супротности са стварношћу. Изабрао је тако најближег човека Посланику, мир над њим, па је поставио надзорнике који ће га слушати, тако да, уколико каже нешто што није истина или покуша да је избегне, да га они упозоре на то.

Имајући у виду важност овог догађаја који говори о истинитости и Посланика, мир над њим, и признању те чињенице од стране једног од хришћанских владара, споменућемо овај догађај у

потпуности због користи и поука које носи у себи.

Ибн Аббас, нека је Бог задовољан са њим, прича да му је Ебу Суфјан б. Харб казао: „**Отишао сам у Шам¹ у периоду када је између мене и Посланика било примирје², па је стигло писмо Посланика, мир над њим, којег је донио Дихје ел-Келби, а било је упућено Хераклу, владару Византије. Дихје је предао писмо намеснику Бусре³, а он Хераклу. Након тога је Херакле упитао: 'Да ли овде има неко из народа човека који за себе тврди да је веровесник?' Па су одговорили да има. 'Тада сам позван са групом Курејшија⁴ и дошли смо код Херакла, па су нас поставили да седнемо испред њега, а он је казао: 'Ко је од вас, по крвном сродству, најближи том човеку који тврди за себе да је веровесник?'**

'Ја сам му од њих најближи по сродству' - одговорио сам.

---

¹ Шам- територија која данас покрива Сирију, Палестину и Јордан.

² Примирје између Посланика, мир над њим, и арапског племена Курејш, 628. године.

³ Бусра је место које се данас налази у Сирији, око 40км источно од града Дер'а.

Па су ме примакли да седнем испред њега, а моје другове иза мене. Потом Херакле рече свом преводиоцу:

'Реци им да ћу ја питати овога (указујући на Ебу Суфјана) о оном човеку (Мухаммеду) и ако ми што год слаже, нека га демантују!' Бога ми, да се нисам стидео лажи коју би они могли открити, ја бих на њега нешто и слагао. Затим је (Херакле) рекао преводиоцу да их упита како цени његово порекло?

'Он је код нас угледног порекла.', рекао сам.

'Да ли је неко од његових предака био владар?'

'Не'., рекао сам.

'Да ли сте га оптуживали за лаж пре него што је почео да говори оно што говори?'

'Не. Нисмо.', одговорио сам.

'Да ли га следи угледни свет или пук (слаби и сиромашни)?', питао је.

'Следи га пук (слаби, сиромашми и нејаки).', одговорио сам.

'Да ли се њихов број повећава или смањује?', рече.

'Не смањује, него повећава.', одговорио сам.

'Да ли се ико од њих одметне незадовољан његовом вером након што ју је прихватио?'

'Не', одговорио сам.

'Да ли сте се против њега борили?'

'Да.', одговорих.

'Како се борба завршавала?', упитао је.

'Борба између нас и њега променљиве је среће; некада победи он, а некада ми.', рекао сам.

'Да ли крши задану реч?', упитао је.

'Не, али сада смо у периоду примирја с њим и не знамо шта ће он у њему урадити'. Ниједан одговор није ми пружио могућност да кажем било шта против њега осим овог.

'Да ли је тако нешто говорио неко пре њега.', упитао је, па сам одговорио да није.

Тада је рекао преводиоцу да ми каже:

1. 'Питао сам те за његово порекло и ти си споменуо да је он међу вама угледног порекла. То је случај свих посланика, они се појављују у најугледнијој породици свог народа.

2. Даље сам те питао да ли је неко од његових

предака био владар, а ти си изјавио да није, а да је неко од његових био владар, рекао бих да је он човек који тражи власт својих предака.

3. Потом сам те питао да ли га следи угледни свет или од њега слабији и сиромашнији? Ти си рекао да га следе слабији, а они су следбеници посланика.

4. Питао сам те да ли сте га сумњичили за лаж пре него што је почео говорити оно што сада говори, одговорио си да нисте па сматрам да сигурно када није лагао на народ како би сада лагао на Бога.

5. Даље сам те питао да ли се било ко од његових следбеника одметнуо незадовољан његовом вером након што ју је прихватио. Ти си одговорио да није. Такво је веровање када његова лепота обузме срца.

6. Питао сам те да ли се њихов број повећава или смањује, па си казао да се њихов број повећава. Тако је са веровањем док се не употпуни.

7. Питао сам те да ли ратујете са њим па си потврдио да ратујете, да је исход променљив, па некад ви победите, а некад он. Такви су посланици, буду искушавани, али на крају победе.

8. Питао сам те да ли крши реч и ти си одговорио да не крши. Такви су посланици, они не крше реч.

9. Питао сам те да ли је то што говори рекао неко пре њега, па си казао да није, а ја сам рекао: 'Да је неко пре њега у то позивао рекао бих да је следбеник говора који је некад пре казан.'

Затим је упитао шта нам наређује, па сам му одговорио да нам наређује намаз (молитву), зекат (милостињу), одржавање родбинских веза и чедност. Тада је Херакле казао:

'Ако је то што кажеш истина, он је онда веровесник. Ја сам знао да ће се појавити веровесник, али нисам мислио да ће бити од вас. Када бих знао да ћу до њега доспети, потрудио бих се да се сретнем с њим. А кад бих био код њега,

прао бих му ноге. Он ће сигурно освојити ово што је под мојим ногама'.

Каже Ебу Суфјан: Потом је Херакле затражио писмо Аллахова Посланика, мир над њим, па је у њему прочитао:

'У име Аллаха, Милостивог, Самилосног.

Од Мухаммеда, Аллаховог роба и Његова посланика Хераклу, великану Византинаца.

Нека је спас на оног ко следи Прави пут!

А потом:

Позивам те позивом ислама: Прими ислам, бићеш спасен, и Бог ће те наградити двоструком наградом. Ако одбијеш, сносићеш грех свој и својих поданика. Каже узвишени Аллах :

О следбеници Књиге, дођите да се ујединимо око речи која је једнака и за нас и за вас: да не обожавамо никог осим Аллаха, да му ширк не чинимо (никога и ништа равним не сматрамо), да не сматрамо једни друге боговима осим Аллаха па ако то они одбаце, реците: 'Будите сведоци да смо ми, уистину, муслимани'. (Кур'ан, поглавље Алу 'Имран, 64.)'⁵

---

⁵ Хадис, бележи Бухарија, бр. 4188. и Муслим, бр. 3322.

Ебу Суфјан каже: „Када је Херакле казао што је имао рећи и када је завршио са читањем писма, око њега је постало бучно, подигли су се гласови и ми смо изведени. Рекао сам својим пратиоцима да је углед Ибн Ебу Кебшета⁶ стварно порастао и да га се плаши и владар Византије. Од тада сам био стално у уверењу да ће Мухаммед заиста победити, све док ми Аллах није дао да примим ислам.“

---

⁶ Ово је надимак Вехба, Посланиковог деде по мајци. Тако су га звали због непријатељства које су осећали према Посланику. Споменули су га по овом надимку, а не по надимку по којем је био познат.